

מאורות אל העבר

ד 14 תשנב | 09/02/1992

מאת Menachem Begin 1978.jpg, ויקפדיה
נחלת הכלל,

בגין

לא הייתה זו הלוויה ממלכתית ומסודרת. הצניעות והפשטות שבה הוא חי כל ימיו באו לידי ביטוי גם בהלווייתו. רבבות צעדו אחרי המיטה, פוסעים בסמטאות ירושלים וצועדים במעלה הר הזיתים. מנחם בגין נפטר ביום ד' באדר ב' תשנ"ב (9.2.1992). הוא העדיף שלא להיקבר בחלקת גדולי האומה שבהר הרצל, אלא בהר הזיתים, סמוך לקבריהם של משה ברזני ושל מאיר פינשטיין, שהעדיפו לפוצץ עצמם ולא להיתלות בידי הבריטים. בהר הזיתים הגיע לקיצו מסע החיים של אחד מהגדולים שבמנהיגי ישראל. מי שהיה ראש בית"ר בפולין, ושרד מאסר סובייטי אכזרי, הנהיג את האצ"ל במרד נגד הבריטים ומנע מלחמת אחים בין חלקי היישוב היהודי בארץ. בגין היה לאות ולמופת למנהיג דמוקרטי, שהמתין בסבלנות ליום שבו יינתן בידו הגה השלטון. הוא שינה את פני הכלכלה ואת פני החברה בישראל, ונתן מקום בהנהגה הישראלית גם לחלקים של החברה שהודרו ממנה עד אז. כלוחם נחוש בטרור, כבונה ההתיישבות ברחבי יהודה והשומרון, כמספח הגולן וכמביא השלום עם מצרים, זכה בגין לאהדת העם בחייו, ואף לאהדה גדולה יותר לאחר פטירתו.

